

10. 10. 2001

ID: 14767

Vykonatelnost usnesení, kterým se nařizuje výkon rozhodnutí

I kdyby usnesení, jehož výkon je navrhován, nebylo doručeno oprávněnému (subjektu, v jehož prospěch má být plněno), postačí k tom, aby se stalo vykonatelným, uplynutí lhůty k plnění počítané od jeho doručení povinnému (subjektu, který se zavázal plnit).

I kdyby usnesení, jehož výkon je navrhován, nebylo doručeno oprávněnému (subjektu, v jehož prospěch má být plněno), postačí k tom, aby se stalo vykonatelným, uplynutí lhůty k plnění počítané od jeho doručení povinnému (subjektu, který se zavázal plnit).

(Usnesení nejvyššího soudu České republiky ze dne 25.7.2001, sp.zn. 21 Cdo 2251/2000)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci výkonu rozhodnutí oprávněné Č. d., státní organizace, proti povinnému V. K., pro 3.938,- Kč s příslušenstvím srážkami ze mzdy povinného, vedené u Okresního soudu v Jičíně pod sp. zn. E 237/2000, o dovolání oprávněné proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. června 2000, č. j. 21 Co 197/2000-14, tak, že usnesení krajského soudu se zrušuje a věc se tomuto soudu vrací k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 7. června 2000, č. j. 21 Co 197/2000-14, změnil usnesení Okresního soudu v Jičíně ze dne 29. února 2000, č. j. E 237/2000-6, tak, že návrh na nařízení výkonu usnesení Okresního soudu v Jičíně ze dne 21. ledna 1999, sp. zn. 3 C 261/98, jímž se povinný (smírem) zavázal zaplatit oprávněné specifikované částky s příslušenstvím, zamítl a rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů. Odvolací soud uzavřel, že rozhodnutí, jehož výkon oprávněná navrhla (exekuční titul), není vykonatelné (§ 251 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále též jen „o. s. ř.“). V řízení, které předcházelo vydání podkladového rozhodnutí, jednal totiž za oprávněnou L. J., zaměstnanec, který své oprávnění jejím jménem jednat řádně osvědčil (§ 21 odst. 1 o. s. ř.). Jestliže jako adresát písemnosti (usnesení o schválení smíru) byl soudem označen L. J., tedy zaměstnanec oprávněné (a nikoliv oprávněná), nebylo podkladové rozhodnutí řádně doručeno jednomu z účastníků nalézacího řízení (oprávněné) a nestalo se vykonatelným.

Rozhodnutí odvolacího soudu napadla oprávněná (včasným) dovoláním, namítajíc, že spočívá na nesprávném právním posouzení věci (dovolací důvod podle § 241 odst. 3 písm. d/ o. s. ř.). Usnesení,

jehož výkon navrhla, se - podle názoru dovolatelky - stalo vykonatelným, protože jí bylo doručeno. V žalobě totiž uvedla jako adresu pro doručování „Č. d., státní organizace, D. d. c., odštěpný závod, Správa d. c., R., pošt. schr. 26, H. K.“; soud usnesení o schválení smíru doručil oprávněné na uvedenou adresu s tím, že na prvním řádku doručky uvedl jméno zaměstnance, který za ni v nalézacím řízení jednal (L. J.). O tom, že bylo skutečně doručeno oprávněné postupem předvídaným v ustanovení § 48 odst. 1 o. s. ř., svědčí podpis osoby, která byla oprávněna za právnickou osobu jednat, a otisk razítka Č. d., státní organizace, s adresou, která odpovídá té, na níž měly být - podle údaje v žalobě - soudní písemnosti doručovány.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) věc projednal podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. prosince 2000 (srov. část dvanáctou, hlavu I, bod 17. zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony).

Dovolání je přípustné (§ 238a odst. 1 písm. a/ o. s. ř.); není však důvodné.

Vady vyjmenované v ustanovení § 237 odst. 1 o. s. ř. (tzv. „zmatečnosti“) a - je-li dovolání přípustné - jiné vady řízení, jestliže mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 241 odst. 3 písm. b/ o. s. ř.), dovolací soud posuzuje z úřední povinnosti; jinak je vázán uplatněným dovolacím důvodem (v dané věci důvodem podle § 241 odst. 3 písm. d/ o. s. ř.), včetně toho, jak jej dovolatelka obsahově vymezila (§ 242 odst. 3 o. s. ř.).

Jelikož uvedené vady nebyly dovoláním vytýkány a z obsahu spisu se nepodávají, je předmětem dovolacího přezkumu pouze kontrola správnosti odvolacím soudem přijatého závěru, podle kterého rozhodnutí, jehož výkon se navrhuje, není vykonatelné.

Právní posouzení věci je nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval. Předmětem přezkumu na podkladě dovolacího důvodu podle § 241 odst. 3 písm. d/ o. s. ř. může být i užití procesního předpisu na daný případ (zde ustanovení § 251 ve spojení s § 171 o. s. ř.).

Předpokladem pro nařízení výkonu rozhodnutí je existence vykonatelného rozhodnutí jako podkladu tohoto výkonu, tj. listiny vydané k tomu oprávněným orgánem (§ 251, § 274 o.s.ř.), která má potřebnou formu a obsah a která ukládá určitému subjektu povinnost něco plnit. Před nařízením výkonu rozhodnutí se soud zabývá mimo jiné i tím, zda je exekuční titul z hledisek zakotvených v příslušných právních předpisech vykonatelný. Vykonatelnost je vlastnost rozhodnutí, činící je způsobilé k nucenému uskutečnění cestou výkonu rozhodnutí.

I když soud vychází především z připojeného stejnopisu rozhodnutí opatřeného potvrzením o jeho vykonatelnosti (§ 261 odst. 2 o. s. ř.), případně z potvrzení vykonatelnosti vyznačeného přímo na návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (§ 261 odst. 3 o. s. ř.), je oprávněn (a povinen) v případě pochybností provést potřebná zjištění přímo ze spisu o řízení, v němž bylo vydáno vykonávané soudní rozhodnutí (zejména zjištění, zda rozhodnutí bylo řádně doručeno). O tom, za jakých podmínek se

podkladové rozhodnutí, vydané soudem v nalézacím řízení, stane vykonatelným po stránce formální, pojednávají ustanovení § 161, § 162 a § 171 o. s. ř. Nevykonatelnost podkladového rozhodnutí v době, kdy soud rozhoduje o návrhu oprávněného na nařízení výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného, je důvodem zamítnutí návrhu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o. s. ř.).

Podle ustanovení § 171 o. s. ř. lhůta k plnění počíná běžet od doručení usnesení; jejím uplynutím je usnesení vykonatelné (odstavec 1/); nebyla-li v usnesení uložena povinnost k plnění, je usnesení vykonatelné, jakmile bylo doručeno, a není-li třeba doručovat, jakmile bylo vyhlášeno nebo vyhotoveno (odstavec 2/); je-li usnesení podle zákona nebo podle rozhodnutí soudu vykonatelné až po právní moci, běží lhůta k plnění až od právní moci usnesení (odstavec 3/).

Podle ustanovení § 99 o. s. ř. mohou účastníci skončit řízení soudním smírem, připouští-li to povaha věci (odstavec 1/ věta první); soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje (odstavec 2/ část první věty před středníkem).

Z citovaných ustanovení vyplývá, že usnesení ukládající povinnost k plnění, se stává vykonatelným uplynutím lhůty k plnění, která počíná běžet od jeho doručení tomu, kdo má povinnost plnit. O schválení smíru, kterým za podmínek stanovených v § 99 o. s. ř. mohou účastníci skončit (nalézací) řízení, rozhoduje soud usnesením (srov. § 167 odst. 1 o. s. ř.). Jestliže soud nerozhodne, že usnesení o schválení smíru je vykonatelné až po právní moci, popřípadě nesjedná-li účastníci řízení smírem, že lhůta k plnění běží od až právní moci usnesení, kterým soud smír schválí, stává se usnesení o schválení smíru vykonatelným - ve shodě s tím, co bylo řečeno shora - uplynutím lhůty k plnění počítané od doručení tomu z účastníků, který se smírem k plnění zavázal (povinnému); vykonatelnost tudíž nastává bez zřetele na právní moc, jíž usnesení o schválení smíru nabývá doručením stejnopisu jeho písemného vyhotovení posledního z oprávněných subjektů za současného předpokladu, že jej nelze napadnout odvoláním (§ 168 odst. 2, § 159 odst. 1, § 167 odst. 2 o. s. ř.).

V projednávané věci byl podkladovým rozhodnutím, jehož výkon oprávněná navrhla, tj. usnesením Okresního soudu v Jičíně ze dne 21. ledna 1999, sp. zn. 3 C 261/98, schválen smír, kterým se povinný zavázal zaplatit oprávněné částku 6.438,- Kč s příslušenstvím v měsíčních splátkách po 500,- Kč, splatných do každého patnáctého dne v měsíci předem (počínaje březnem 1999) „pod ztrátou lhůt“; okresní soud o tom, že usnesení je vykonatelné až po právní moci, nerozhodl, rovněž účastníci řízení počátek běhu lhůty k plnění od právní moci usnesení ve smíru nedohodli. Za této situace, i kdyby usnesení, jehož výkon se navrhuje, nebylo doručeno oprávněné (subjektu, v jehož prospěch má být plněno), postačí k tom, aby se stalo vykonatelným, uplynutí lhůty k plnění počítané od jeho doručení povinnému (subjektu, který se zavázal plnit).

Jestliže odvolací soud otázku vykonatelnosti podkladového rozhodnutí (usnesení soudu o schválení smíru) spojoval s jeho právní mocí - tj. s tím, zda bylo doručeno také oprávněné - vyložil nesprávně ustanovení § 171 odst. 1 o. s. ř. a dovolací důvod podle § 241 odst. 3 písm. d/ o. s. ř. byl uplatněn po právu. Nejvyšší soud proto napadené usnesení zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 1 věta za středníkem, odst. 2 věta první o. s. ř.).

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušování řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)